

[Finansministeren.]

blev Forhandler i den Delegation, som til sin Tid skal sendes til London. Dér kommer det ærede Medlem vistnok, hvis han skal varetage Danmarks Interesser, til at forsøge paa at faa Englænderne til at tro, at deres økonomiske Politik ikke er særlig beundringsværdig. Saa kommer det ærede Medlem i den Situation, at han maa sige eet i England og et andet i Danmark, og det kan jo blive en ubehagelig Stilling.

Jeg tror altsaa ikke, der er Grund til at rose Englands Politik, og jeg tror heller ikke, det er denne nye Toldpolitik, som har været Grunden til, at det har været muligt at konvertere de engelske Statslaan saa billigt, som det er sket. Det hænger sammen med, at der er kommet Uro i mange andre Lande, saa at Kapitaler flyder fra dem til England og skaber et rigeligt Pengemarked. Derved er denne Konvertering blevet mulig, hvad vi kun har Grund til at glæde os over, idet enhver saadan Konvertering i et stort Land har en Tendens til at sprede sine Virkninger ud over andre Lande og paavirke Pengemarkedet dér.

C. F. Sørensen: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) gjorde et Par Bemærkninger om Forstaaelsen af Københavns Kommunes Laan. Jeg vil gerne i den Anledning bemærke, at jeg ikke et Øjeblik har bestridt, at det ærede Medlem havde Forudsætninger for Forstaaelse af Laanet.

Hauch: Jeg deler fuldt ud den højtærede Finansministers Opfattelse, at det ikke er den engelske Toldpolitik, der har medvirket til Englands økonomisk gunstige Stilling; det ligger jo ogsaa meget nær, at man kan blive enig med den højtærede Finansminister paa dette Omraade, for det er ikke saa længe siden, at man kunde spore nogen Virkning af den engelske Politik, hvad den højtærede Finansminister utvivlsomt ikke kan være uvidende om. Men der er noget andet, som den højtærede Finansminister i alt Fald ikke burde være uvidende om. Det er, at man i England har udfoldet meget store Bestræbelser for at sætte Budgetterne ned, og det er ogsaa lykkedes. Det er lykkedes at nedsætte dem med endogsaa meget betydelige Beløb, Beløb, som vilde være Milliarder af Kroner, dersom vi omsatte dem i dansk Mønt. Men Forholdet er jo det — derfor er jeg meget tilfreds med den Maade, den højtærede Finansminister tog Spørgsmaalet paa sidste Gang, han havde Ordet —, at vi herhjemme suger Kapitalen ind i Statskassen

gennem hele den økonomiske Udsagningspolitik, vi fører, og som den høje Regering fører an i, og under disse vanskelige Forhold anvender Pengene til offentlige Arbejder og til Understøttelser under forskellige Former. Det er ganske givet, hvad *det* skal føre til. Det skal føre til Knaphed paa Pengemarkedet, og det er da ogsaa det, der er sket. Det var netop ogsaa det, som jeg henledede den høje Regerings Opmærksomhed paa: at vi nu er inde i en saadan Situation herhjemme, at vi maa stifte et saa sikkert Laan til en saa høj Rente og i det hele paa saadanne Vilkaar, som der her bydes. Det er Realiteten i Sagen, en Realitet, som den højtærede Finansminister i sine første Udtalelser søgte at udvise ved nogle personlige Bemærkninger til mig om min Diskussionsform. Men det er en Kendsgerning, som man ikke kommer udenom, og en Kendsgerning, som den højtærede Finansminister ved sin egen Laanstiftelse har det soleklareste Bevis for. Det er det, jeg har fundet Anledning til at fremholde overfor den høje Regering ved den her givne Lejlighed, som er saa gunstig, som den overhovedet kan være, idet dette Laans Vilkaar netop understreger saa kraftigt, som det er muligt, Berettigelsen af den Kritik, vi, saa længe vi har haft det nuværende Ministerium, har rettet mod Ministeriets økonomiske Politik.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg tror stadig ikke, det er muligt for den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) at faa Folk, som har Forstand, til at give ham Ret i, at dette ikke er et Laan, der er opnaaet til de Betingelser, som Markedet kan give. Det er en letkøbt Kritik, naar det viser sig, at der er opnaaet et Laan til rimelige og tilfredsstillende Betingelser, at sige: det burde være bedre. Det kan man sige om et hvilket som helst Laan; men det giver ikke Penge i Statskassen, det er kun Talemaader.

Naar det ærede Medlem hævder, at man i England ogsaa ved andre Midler end Toldpolitikken har søgt at skabe gode økonomiske Forhold og navnlig foretaget betydelige Nedsættelser paa Statsbudgetterne, vil jeg sige, at der forholdsmæssigt set ikke er foretaget betydeligere Nedsættelser af Statsudgifterne i England end i Danmark. Ogsaa her i Landet er der i de senere Aar foretaget betydelige Nedsættelser af Statsudgifterne, Nedsættelser, som forholdsmæssigt staa fuldt ud Maal med dem, der er vedtaget i England. Jeg har i Folketinget oplyst, at de Forhøjelser af Skatterne, som fandt Sted i England, da man skulde afbalancere Bud-